

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ ТАНЦЪТЪ НА СНЪЖНИКИТЪ

Тъзъ снѣжинки въртошинки, Гледай, вихренъ танцъ изви-
пеперуди бѣли. ватъ
Кой ги праща на земята
луди полудѣли?

И повиватъ и завиватъ
съ бѣлъ повой земята,
че ще трѣбва да запаятъ
отъ студъ семената.

Тотъ Ив. Бакаловъ,
уч. отъ III пр. класъ, с. Богомилово, Ст. Загорско.

ЗИМА

Вредъ горитъ запустѣха,
нѣма вече птички тукъ,
по пѣрзалки заледени,
плъзгаме се съ кѣнки ний.

Мръзнатъ беднитъ дечица,
нѣматъ хлѣбецъ да ядатъ.
тъй е глухо вече тука
— само гарвани летятъ.

Д. Лулчевъ, уч. III отд., София

ЖЪЛТАТА КУТИЯ

Азъ имамъ една лоша сла-
бостъ. Видя ли бурканъ съ
сладко, съ медъ, кутия съ бон-
бони или каквото и да е друго
сладко нѣщо, почвамъ да
ямъ, колкото и да съмъ ситъ
и нахраненъ. Понеже отъ мое-
то бъркане сладката почнаха
да се захаросватъ и да изчез-
ватъ, майка ми се видѣ при-
нудена да ги заключва, защо-
то нѣмаше съ какво да черпи
гоститѣ.

Единъ день видѣхъ бюфета
отворенъ и погледнахъ въ-
тре. Погледътъ ми падна вър-
ху една жълта, лъскава кутия.
— Ахъ, — извикахъ азъ ра-
достенъ, — мама навѣрно е
правила ново сладко и е за-
бравила да заключи.

Отворихъ кутията. То не
бѣше сладко, а мармеладъ.
Опитахъ го съ върха на по-
казалеца си. Видѣ ми се мал-
ко трапчивъ, но нали бѣше
сладъкъ! Грабнахъ една лъ-
жица и ядохъ до като ви-
дѣхъ, че не мога повече.

Следъ единъ-два часа усѣ-
тихъ страшни болки въ коре-
ма. Яви ми се силно стомаш-

но разстройство. Майка ми се
разтревожи. Почна да ми сла-
га топло на корема, па извед-
нѣжъ ме запита:

— Ти да не си ялъ нѣщо, а?
Предъ очитъ ми почна да
танцува жълтата лъскава ку-
тия. Разправихъ на майка си,
че съмъ ялъ отъ мармелада.

Изведнажъ тревогата отъ
лицето ѝ се махна и тя почна
да се смѣе. Личеше, че ѝ ста-
на много весело.

— И сега ако не се излѣку-
вашъ отъ лакомията си, зна-
чи, че си непоправимъ, — ка-
за следъ малко тя. Това, кое-
то си ялъ, е лѣкарство за моя
стомахъ — майчинъ листъ съ
медъ. Азъ вземамъ само по
една кафена лъжица сутринъ.
А ти си ялъ, представямъ си
какъ! — И тя отново почна да
се смѣе.

Страшни бѣха болките въ
стомаха. А станахъ и смѣ-
шенъ. Оттогава се зарекохъ
никога вече да не пипамъ ни-
що за ядене, безъ да питамъ
майка си.

Петъръ Ивановъ,
ученикъ отъ II кл., София

ЗАДАЧИ ГАТАНКИ РЕБУСИ

1	2	3	4
2			
3			
4			

Хоризонтално и вертикално:
часть отъ главата, число, глаголъ,
така да бѣде.

Задава: Боянъ Ватевъ, ученикъ,
Хасково.

1. Единъ човѣкъ купилъ конь,
волъ и магаре, за 1260 лв. Волътъ
струвалъ двойно повече отъ мага-
рето, а коньтъ двойно повече отъ
вола. По колко е струвало всѣко
животно?

Задава Пенка Йончева, ученич-
ка — Чирпанъ.

2. Отъ двадесетъ извадете два-
десетъ и две, за да получите осем-
десетъ и осемъ.

Задава: Иларионъ Коцевъ, уче-
никъ — Видинъ.

3. Име е на планина. Замѣните
ли първата буква съ „в“ става жи-
лище, а замѣни ли се съ „л“, ста-
ва име.

Задава: Иванъ Ганчевъ, уче-
никъ — София.

4. Отъ две числа и глаголътъ
„яде“, образувате изречение.

Задава: Леонъ Хеския — Плов-
дивъ.

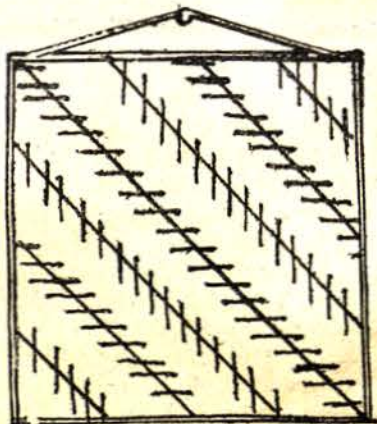
5. Уста има, не яде, езикъ има
не говори, разклатишъ ли го, пѣе.

6. На три крака стои, лицето му
мацатъ и нѣщо показва. Що е то?

Задава: Иванъ Петровъ, уче-
никъ — Бѣла.

На решитѣ вѣрно всички зада-
чи ще се даде по жребие книга-
премия!

ЗАБАВНА ИГРА

Вгледайте се добре въ този
чертежъ. Увѣрете се чрезъ
мѣрене дали дългитѣ линии сѣ
паралелни помежду си, или не
сѣ, както ни се струва на
първъ погледъ.

НОВИНИ

Крайниятъ срокъ за изпла-
щане абонамента съ право на
безплатната книжка-премия
изтича тѣзи дни. Побързайте
да уредите абонамента си, за
да получите книжката „Мин-
зухари“ отъ Радка Станими-
рова.

Книжката-премия е изпра-
тена на всички отчетени аба-
нати и настоятели. Които слу-
чайно не сѣ я получили, да я
потърсятъ отъ мѣстната теле-
графопощенска станция.

Редакцията на вестника из-
пълнява редовно всички свои
задължения къмъ абонати и
настоятели, и моли сжщо за
редовно и правилно отчитане.

Златна библиотека е пуста-
ла въ продажба много нови
книги, оповестени въ миналия
брой на вестника. Нашитѣ
абонати и настоятели могатъ
си ги доставятъ и отъ редак-
цията на в. „Славейче“.

КЪМЪ ПРОСВѢТА!

Подъ този надсловъ Минка
Савова, учителка въ Варна, е
написала хубава драматизация
за възхвала на родната книга.
Пиесата може да се представи
отъ всѣко училище. Цена 20
лева. Може да се достави и
отъ редакцията на в. „Сла-
вейче“.

Решение на задачитъ отъбр. 4-5

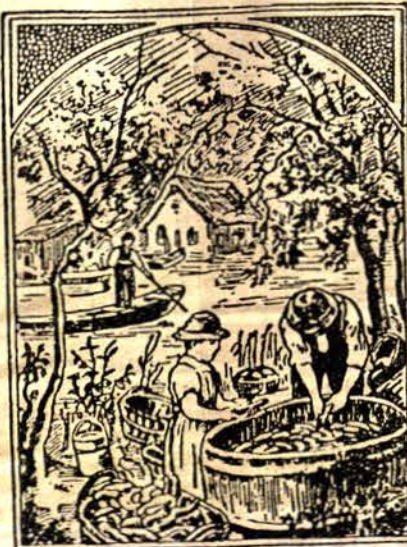
1. На единия брѣгъ сѣ трима, а
на другия — петъ души.
2. Дойранъ, Йодъ, наръ.
3. Анасонъ, Ана, носъ.
4. Осеновлакъ.
5. Слонъ-клонъ
6. Майка-чайка

Решили вѣрно всички задачи

Севдалинъ Дончевъ, София, Ва-
силъ Василевъ, Тръвна, Алексан-
дъръ Кънчевъ, с. Смолско, Янаки
М. Куцаровъ, София, Никола Въл-
чевъ, Соня Иванова, Плѣвентъ,
Станчо Ст. Савовъ, с. Левски, Па-
ко Цаконъ, Димитровъ, Маргаритка
Грънчарова, Самоковъ, Недѣлко
Ивановъ, Българене, Ив. Ат. Пан-
чова, Бѣлово, Марийка Юнгарева,
Твърдица, Филипъ Петровъ, Еле-
ново, Розичка К. Апостолова, Со-
фия, Ганчо Колевъ, Дръново, Стан-
ка Илиева, Долентъ Чифликъ, Ме-
ри Колева, Долентъ Чифликъ, Ди-
митъръ Рангеловъ, с. Бѣли Бродъ,
Камена Недкова, с. Медешевци,
Ангелъ Ангеловъ, с. Горско Слив-
ово, Вѣрка Борисова, с. Мартенъ,
Янка Славинъ, Тръвна, Димитрия
Божкова, с. Козарско, Леонъ Б.
Коевъ, Хасково, Славейко Ценовъ,
Долни Джоникъ, Минчо Дойновъ,
Царева ливада, Керка Василева, с.
Дълбоки, Кирилъ Дѣлевъ, с. Би-
серъ, Анатолий Христановъ, с.
Твърдица, Евтимия Нанева, Чир-
панъ, Живка Лабова, с. Козарско
Живка Христова, Каспичанъ, Аголъ
Агоповъ, София, Максика Макси-
мова, гара Оризово, Димитринка
Кръстева, Радомиръ, Тотка Дон-
чева, Тръвна, Василъ Узуновъ, с.
Златарица, Георги Мариновъ Ге-
оргиевъ, Лидия Лазарова, Гор.
Орѣховица, Мими Николова, Со-
фия, Виктория Николова, София,
Ивайло Блажевъ, Горна Джумая,
Донка Костова, Казанлъкъ, Донка
Йорданова, Пол. Тръмбешъ, Стой-
чо Мицневъ, София, Х. Куюнджи-
янъ, София, Любка Иванова, Со-
фия, Софийка Митрева, Гор. Орѣ-
ховица, Бор. Тончевъ, Говедарци.

Получаватъ премия по жребие:
Станчо Савовъ, Маргарита Грън-
чарова, Филипъ Петровъ, Леонъ
Б. Коевъ и Кирилъ Дѣлевъ.

СКРИТА КАРТИНА

Къде е търговецътъ на риба!

Таинствениятъ островъ

10. ПИРАТСКИЯТЪ КОРАБЪ.

Новата кжща бѣше готова.
Тя имаше две стаи: едната слу-
жеше за спалня, а другата за
обѣдна.

Единъ день Хардингъ каза на
другаритъ си:

— Сега ние трѣбва да си
направимъ единъ корабъ, за да
можемъ да се върнемъ часъ по-
скоро въ родината си.

И тѣ започнаха да строятъ
кораба още сжщия день.

Следъ като работиха цѣлия
день, уморени тѣ седнаха да си
починатъ въ обѣдната стая.

— Топъ пакъ е приключналъ
на своето мѣсто, — каза Спи-
летъ, като забеляза, че кучето
е наострило уши и неспокойно
върти опашка. — Той постоян-
но лежи все до тази стена. Трѣб-
ва да има нѣщо?

— Тази частъ отъ стената се
движи, — каза негърътъ Небъ.

— Кой ти каза, че скалата се
движи? Азъ не съмъ забелязалъ
подобно нѣщо, — каза Хар-
дингъ.

Въ този моментъ се чу
гръмъ. Бѣше пушенъ гърмежъ.
Всички скочиха на крака и бър-
зо се отзоваха при прозореца.
Погледнаха навън и видѣха, че
близо до острова има единъ ко-
рабъ, люлѣянъ леко отъ мор-
скитѣ вълни.

— Какъвъ е този корабъ?
— запита Хардингъ. — Дали не
е нѣкой английски корабъ?

— Но това не е никакъвъ
английски корабъ, — каза Пен-
крофтъ, морякътъ. — Не вижда-
те ли, че има черно знаме. Това
е пиратски корабъ. Азъ позна-
вамъ единъ страшенъ пиратъ,
Бобъ Харвей. Той е страшно
лошъ човѣкъ. И ако този корабъ
е неговъ, по-добре ще бѣде да
не го оставимъ да се доближи
до брѣга.

— Но какъ можемъ да го
спремъ, — запита Спилетъ.

— Азъ ще доплувамъ скрито
до кораба и ще провѣря какви
хора има на него, — каза Пен-
крофтъ.

Нощта бѣше тъмна и Пен-
крофтъ излѣзе отъ пещерата,
безъ да го забележи нѣкой. Ка-
то стигна на брѣга, свали дре-
хитъ си и се хвърли въ морето.
Когато доплува до кораба, той
се изкачи леко и неусѣтно въ
него. На палубата видѣ хора.
Бѣха около тридесетъ души.
Единъ отъ тѣхъ говорѣше нѣщо,
а другитъ го слушаха. Този чо-
вѣкъ бѣше Бобъ Харвей.

— Този островъ ще бѣде
много удобенъ за насъ, — каз-
ваше Бобъ Харвей. — Ще се
настанимъ тукъ. Ще си постро-
имъ скривалища и тукъ ще ос-
тавяме всичката си плячка. Тукъ
ще бѣде мѣстото, където ще
почиваме следъ тежки морски
битки.

— Ами ако на този островъ
случайно има нѣкакви хора? —
запита единъ отъ пиратитѣ.

— Хора ли? Тукъ не живѣ-
ятъ никакви хора. Но ако слу-
чайно има живѣ човѣкъ на ост-
рова, ние веднага ще го убиемъ.

Единъ отъ пиратитѣ случайно
се обърна и видѣ Пенкрофтъ.
Пенкрофтъ веднага скочи въ мо-
рето и бързо заплава къмъ брѣ-
га. Пиратътъ изтича до каря на
палубата и започна да стреля
по него, но не можа да го улу-
чи. Пенкрофтъ стигна незасег-
натъ до брѣга. И разправи на
другаритъ си всички, което бѣше
чулъ и видѣлъ.

11. БИТКАТА

— Пригответе веднага пуш-
китъ! — заповѣда Хардингъ. —
Ние ще трѣбва да се пригот-
вимъ за защита. На края на ост-
рова има издадени нѣколко ска-

ли. Тамъ има удобни мѣста за
прикрития. Ще стреляме върху
всѣка лодка, която иска да се
приблужи до брѣга.

На заранята тѣ бѣха вече по
мѣстата си. Една лодка се спу-
стна отъ кораба и трѣгна къмъ
брѣга. Въ нея имаше десетина
мжже. Когато лодката наближи
брѣга единъ отъ пиратитѣ из-
вика:

— Ние ще избиемъ всички
като кучета!

— Това нѣма да ви се удаде
така лесно! — извика Хардингъ
и насочи пушката си върху тѣхъ.

Пиратскиятъ корабъ

Ударътъ бѣше сполучливъ. Дру-
гаритѣ му го последваха. Трима
души отъ пиратитѣ бѣха убити.
Останалитѣ се развикаха и вър-
наха лодката назадъ къмъ ко-
раба.

— Бързо! — извика Хар-
дингъ. — Сега тѣ ще почнатъ да
обстрелватъ брѣга. Бѣгайте въ
гората!

Всички побѣгнаха къмъ гора-
та. Отъ кораба се чуха гърмежи.
Скоро пиратитѣ почнаха да об-
стрелватъ и гората.

— Ще трѣбва да се скриемъ
въ пещерата! — каза Хардингъ.

Като се прикриваха между
дърветата, тѣ се добраха до пе-
щерата и влѣзоха вътре. Следъ
това приключнаха до отворитѣ.
Четири лодки бѣха спуснати
отъ кораба, готови да трѣгнатъ
къмъ брѣга.

Изведнажъ се чу силенъ
гърмежъ отъ експлозия. Пират-
ския корабъ подскочи въ възду-
ха и се раздѣли на две. Лодки-
тѣ изчезнаха подъ водата заед-
но съ хората.

Хардингъ, Спилетъ и Пен-
крофтъ бързо изтичаха на брѣга.
Счупениятъ корабъ лежеше из-
хвърленъ на една скала близо до
сушата. Тримата мжже доплува-
ха до него.

— Ние ще използваме всич-
ки здрави части отъ този корабъ
за нашия корабъ, — каза Хар-
дингъ. — А тукъ има доста нѣ-
ща, които ще ни бждатъ по-
лезни.

— Но какъ хвъркна този ко-
рабъ въ въздуха? — питаха се
мжжетѣ. — Навѣрно барутътъ,
който е билъ скритъ въ кораба,
се е запалилъ.

Тѣ започнаха да разглеждатъ
внимателно всѣки кжтъ отъ раз-
бития корабъ. Пенкрофтъ намѣ-
ри забитъ въ една счупена гре-
да нѣкакъвъ черенъ кжсъ же-
лъзо.

— Какво е това? — запита
Хардингъ.

— Това е частъ отъ торпедо,
— каза Пенкрофтъ. — Пират-
скиятъ корабъ е разбитъ отъ та-
зи торпедна бомба.

— Но отъ кжде се е взела
торпедна бомба? — запита Спи-
летъ. — Наоколо не се вижда
никакъвъ другъ корабъ. Да не би
нѣкакъвъ духъ да е изпратилъ
това торпедо подъ водата?
(Следва)